

Out-of-Class Language Learning Strategies and Thai University Students Learning English for Science and Technology

Channarong Intaraprasert*

School of English, Institute of Social Technology, Suranaree University of Technology, Thailand

Abstract

The present investigation is descriptive-interpretative in nature. It has been designed a) to investigate an overall strategy use of Thai students learning English for Science and Technology (EST); and b) to examine the relationships as well as patterns of variations in frequency of students' reported out-of-class strategy use with reference to their perceptions of English language ability levels (good/very good; fair; and poor), gender (male; and female), and field of study (Engineering; Agricultural Technology; Public Health; and Information Technology). The subjects of this study were 488 students learning English at a university of Science and Technology in Northeast Thailand. They were sampled on the basis of convenience and availability. A written strategy questionnaire based on the language learning strategy inventory developed by the researcher was used as the main instrument for the data collection. The Alpha Coefficient (α) or Cronbach alpha was used to check the internal consistency of the strategy questionnaire. The reliability estimate based on a 488-student sample is .92 which is high when compared with the acceptable reliability coefficient of .70, a useful rule of thumb for research purposes. The simple descriptive statistics were used to describe level of frequency of strategy use, while an Analysis of Variance (ANOVA), and the Chi-square tests were used as the main statistical methods in data analysis to seek the relationship between the frequency of strategy use and the above-mentioned three variables. The findings of the research show that these language learners, on the whole, reported medium frequency of use of out-of-class language learning strategies. The results of the data analysis also demonstrate that frequency of students' overall reported use of individual out-of-class language learning strategies varied significantly in terms of perceptions of English language ability levels. The implications, limitations of the present investigation as well as further research were also discussed.

Keywords: Learning strategies; Thai university students; English for Science and Technology (EST)

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนโดยรวมของนักศึกษาที่เรียนภาษาอังกฤษ สำหรับวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และเพื่อศึกษาความสัมพันธ์และรูปแบบของความสัมพันธ์ในการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนกับตัวแปรต่าง ๆ ได้แก่ ความสามารถทางภาษาอังกฤษเพศของนักศึกษา และสาขาวิชาที่เรียน กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้คือนักศึกษามหาวิทยาลัยแห่งหนึ่งในภาคตะวันออกเฉียงเหนือ จำนวน 488 คน ซึ่งได้จากการสุ่มตัวอย่างแบบความสะดวก(Convenience)เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บรวบรวมข้อมูลสำหรับการวิจัยครั้งนี้คือ แบบสอบถามการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น ค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาของแบบสอบถาม เท่ากับ .92 สถิติที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ สถิติพรรณนา ANOVA และ Chi-square ผลของการวิจัยพบว่า โดยรวมแล้วนักศึกษารายงานการใช้กลวิธีการเรียนภาษาอังกฤษนอกชั้นเรียนในระดับปานกลาง และนอกจากนี้ผลของการวิเคราะห์ข้อมูลพบว่า การใช้กลวิธีการภาษาอังกฤษโดยรวม และในระดับกลวิธีเดียวกันมีความแตกต่างกันมีนัยสำคัญของตัวแปรด้านความสามารถทางภาษาอังกฤษของนักศึกษา

Introduction

Over the past two decades, much research in the field of language learning and teaching has looked at the relationships between the characteristics of language learners and their language performance. The priority of the investigation, especially in the 1980's, seemed to focus on how language learners dealt with their target language learning. Very often, these language learners have been classified as 'good/poor' or 'successful/unsuccessful' language learners. Many researchers have investigated a series of factors which are basically hypothesised to have a relationship with how these language learners go about language learning, especially a foreign language. These factors include learner's foreign language experience, gender, field of study, status of the target language, or ethnicity. These early investigations inspired some researchers in the field to attempt to identify what language learners, especially 'good' or 'successful' language learners actually do when they learn a foreign language. The first attempts to scrutinise such good learner behaviours which were empirically evidenced, were carried out by Stern (1975), and Rubin (1975). Shortly after the lists of characteristics of good language learners had been proposed by both Rubin and Stern, more researchers started to turn their attention to investigate learning strategies of good language learners. Examples are Politzer (1983), Chesterfield and Chesterfield (1985), O'Malley et al. (1985); Ramirez (1986), Chamot (1987), Oxford (1989), and more recently Campbell (1990), Embi (1996), Ely (1998), Halbach (2000), Davis-Wiley (2000), Intaraprasert (2000), and Markham (2001).